

Fremtid sikret i ydre Henseende,« — og da følte han med eet, at han alligevel var bleven lukket ind i en anden Verden end den, hvor han hidtil havde maattet slaas for Livet med Folk som Samuelsen og den foragtelige Vært i »Elysium«. Fire Tusinde Kroner! »Med gensidig Forpligtelse for to Aar.« Havde han ogsaa hørt rigtig? I to Aar sit Udkomme rundelig sikret! Hjemmet genoprejt! Stine og Børnene i hans Favn! . . . Han sad der med en Fornemmelse, som om Himmeriges Porte havde aabnet sig for ham i en Drøm.

Han fik ikke Tid til at svare. En Dør gik op og Biskoppen kom ind fra sin private Lejlighed ved Siden af. Det var en høj Mand med ludende Holdning, gammel af Skikkelse. Kun det bebrillede Ansigt var mærkværdig frisk, havde tunge, røde Barnekinder og et Par dagklare Øjne, der lyste af enfoldig Godhed.

Baade Mads Vestrup og Pastor Stensballe havde rejst sig. I sin Fortumlelse kunde Mads Vestrup ikke faa sig til at se op paa Bispen, da denne gav ham Haanden. Og Bispen blev staaende foran ham uden at slippe ham, idet han samtidig lagde sin anden Haand op paa hans Skulder.

»Ja ja! Jeg skal ikke gaa i Rette med Dem. Naar De er kommen til mig, kan jeg vel tage det som Vidnesbyrd om, at De nu selv erkender, hvor